

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Co/99/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115222875
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Prikrýlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3115222875.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Prikrýlovej a členiek senátu JUDr. Ivety Záleskej a JUDr. Ivce Čelkovej v spore žalobkyne E. H., nar. XX.X.XXXX, trvalý pobyt V. XXXX/XX-XX, XXX XX H. W. U., právne zastúpenej JUDr. E. A., advokátkou, so sídlom kancelárie T. XX/X, XXX XX M., proti žalovaným 1/ R. V., nar. XX.X.XXXX, trvalý pobyt A. XXX/XX, XXX XX M.-A., 2/ N. L., nar. XX.X.XXXX, trvalý pobyt A. XXX/X, XXX XX Q. L., obaja právne zastúpení JUDr. Y. F., advokátkou, so sídlom kancelárie U. XXX/X, XXX XX M. M., o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 11C/371/2015-57 zo dňa 15. augusta 2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II., ktorým rozhodol, že žalovaní 1/, 2/ majú nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením, p o t v r d z u j e .

Žalovaným 1/, 2/ sa proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. konanie zastavil, výrokom II. rozhodol, že žalovaní 1/, 2/ majú nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením a výrokom III. rozhodol, že žalobkyni sa vracia súdny poplatok za žalobu v sume 92,80 eur prostredníctvom prevádzkovateľa systému : Slovenská pošta a.s., Partizánska cesta 9, Banská Bystrica, po právoplatnosti tohto uznesenia. V odseku 1. odôvodnenia uznesenia uviedol súd prvej inštancie predmet konania a dôvody, ktoré žalobkyňa tvrdila v podanej žalobe. Pred pojednávaním žalobkyňa podaním zo dňa 15.7.2019 zobrala žalobu prostredníctvom právnej zástupkyne žalobu v celom rozsahu späť a ako dôvod uviedla právne závery Okresného súdu Trenčín v konaní sp.zn. 21C/115/2015 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 4Co/61/2018. O trovách konania navrhla rozhodnúť tak, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko rozhodnutie Ústavného súdu SR, na ktorého právni záver sa v konaniach žalovaní odvolávali bolo až v roku 2016, teda až po podaní žaloby. Do tej doby judikatúra bola iného právneho názoru - v prospech žalobkyne a až týmto rozhodnutím bola prelomená zásada nikto nemôže previesť na iného viac práv ako on sám má a neskúmala sa dobromyseľnosť nadobúdateľov.

2. Zastavenie konania odôvodnil súd prvej inštancie podľa § 144, § 145 ods. 1 a podľa § 146 ods. 1, 2 CSP. Stanovisko žalovaného k späťvzatiu žaloby súd prvej inštancie nezisťoval, pretože k späťvzatiu žaloby došlo skôr, než sa začalo pojednávanie. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania odôvodnil súd prvej inštancie podľa § 256 ods. 1 CSP a konštatoval, že zastavenie konania procesne zavinila žalobkyňa. Dôvody tohto rozhodnutia hodnotil a uviedol súd prvej inštancie v odseku 8. odôvodnenia uznesenia.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorým napadla výrok II. uznesenia v časti o nároku na náhradu trov konania. S poukazom na § 257 CSP žalobkyňa tvrdila, že z obsahu spisu je zrejmé, že žalobkyňa prišla nekalým až úžerníckym spôsobom o nehnuteľnosť, v rozpore s právnym poriadkom SR a dobrými mravmi. Žalobkyňa podala žalobu v čase, keď ešte nebolo vydané a publikované rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 549/2015-33 o nadobudnutí nehnuteľností od nevlastníka v dobrej viere. Dovtedy platná judikatúra súdov SR zastávala právny názor, že nie je možné nadobudnúť vlastnícke právo aj od nevlastníka, a to bez ohľadu na dobrú vieru nadobúdateľa, resp. touto otázkou sa dovtedy všeobecné súdy vôbec nezaoberali. S odstupom času judikatúra všeobecných súdov SR postúpila a aj právne názory s tým súvisiace. Žalobkyňa má za to, že nepodala žalobu celkom zjavne bezdôvodne a nejednalo sa o bezdôvodné, nezmyselné uplatnenie (bránenie) práva. Zmluvy, na základe ktorých prišla žalobkyňa o vlastníctvo sú bezpochyby neplatnými právnymi úkmi, avšak na druhej strane je tu dobrá vôľa nadobúdateľa, ktorá žalobkyni zaručila nedotknuteľnosť vlastníctva. Z týchto dôvodov považuje žalobkyňa za spravodlivé a zákonné rozhodnúť o trovách konania tak, že nikto z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pretože aj žalobkyňa je osobou poškodenou. Navrhla, aby odvolací súd výrok II. uznesenia súdu prvej inštancie zmenil tak, že nikto z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

4. K doručenému odvolaniu žalobkyne, ktoré žalovaní 1/, 2/ prevzali dňa 1.11.2019 prostredníctvom právnej zástupkyne, sa žalovaní 1/, 2/ nevyjadřili.

5. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 a § 262 ods. 1 CSP, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

6. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom výroku II., ktorý sa týka nároku na náhradu trov konania ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď v danej veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

7. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

8. Podľa § 256 ods. 2 CSP ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

9. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

10. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci (§ 255 CSP), ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie (trovy je povinná nahradiť tá zo strán sporu, ktorá zavinila, že vznikli). Náhrada týchto trov sa posudzuje a prisudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu. Procesné zavinenie podľa § 256 CSP sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú výlučne tie, ktoré vznikli po začatí konania a ktoré sú vo vzájomnej príčinnej súvislosti. Príčinou je správanie strany sporu a dôsledkom je vznik trov protistrany.

11. Preskúmaním procesného stavu daného obsahom predloženého súdneho spisu na rozhodnutie o odvolaní, odvolací súd je toho názoru, že v danej veci neexistujú na strane žalobkyne žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by súd nemal priznať obom stranám sporu nárok na náhradu trov konania. Z dôrazom na procesný stav veci po začatí konania, kedy je nepochybné, že žalovaní 1/, 2/ na výzvu súdu prvej inštancie vykonal procesné úkony, nepovažoval odvolací súd odvolacie tvrdenia žalobkyne týkajúce právneho posúdenia veci z hľadiska hmotného práva za závažné okolnosti veci odôvodňujúce ich hodnotenie ako dôvodov hodných osobitného zreteľa pri posudzovaní zásady procesnej zodpovednosti za zavinenie. V danej veci z hľadiska procesnej aplikácia § 257 CSP pre

rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania pri zastavení konania v dôsledku späťvzatia žaloby pred pojednávaním o veci samej neprichádza podľa názoru odvolacieho súdu do úvahy.

12. Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie postupoval pri prisudzovaní nároku na náhradu trov prvoinštančného konania správne podľa § 256 ods. 1 CSP a jeho rozhodnutie je súladné s procesnou situáciou, pretože žalobkyňa, ktorá ako jediná disponuje žalobou a predmetom konania procesne zavinila zastavenie konania. Súd prvej inštancie správne priznal nárok na náhradu trov konania žalovaným 1/, 2/ ako protistrane sporu proti žalobkyni.

13. Uznesenie súdu prvej inštancie je vo výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania vecne správne a táto vecná správnosť predstavuje správnu aplikáciu a interpretáciu právnych noriem na základe správne zisteného skutkového a procesného stavu.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaní 1/, 2/ boli v odvolacom konaní úspešní. Odvolací súd zistil, že žalovaným 1/, 2/ nevznikli v odvolacom konaní žiadne trovy, preto im proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerov hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva

v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429

ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).